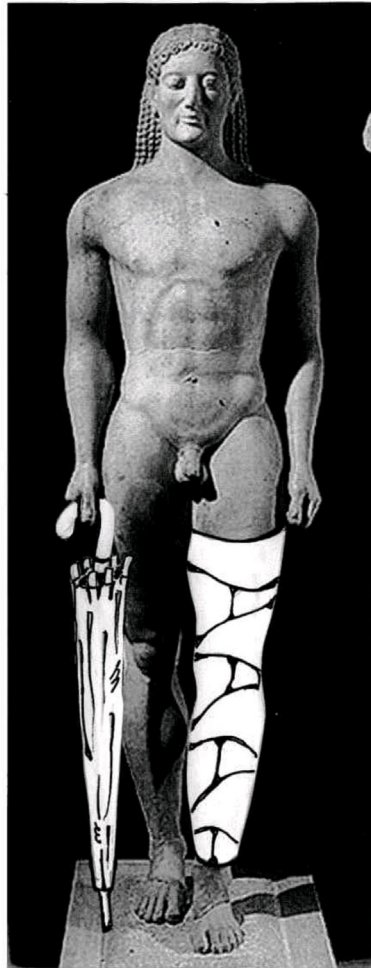

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΕΝΟΝΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ο ΤΕΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΟΛΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

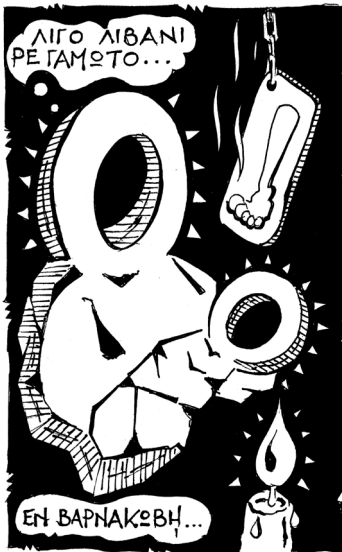
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΕΣΜΟΣ

Ο ΤΕΝΟΝΤΑΣ Το Ολίσθημα Ενός Προέδρου

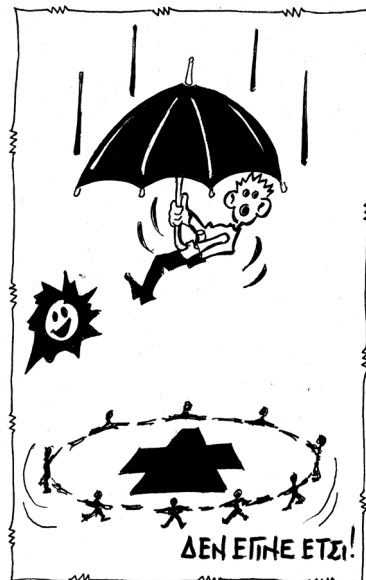
Σύμπασα η καλλιτεχνική κοινότης του «ΔΕΣΜΟΥ», επηρεασμένη από το «**Ντούσγειον Άλγος**», όπως αυτό προέκυψε από το ολίσθημα του προέδρου Ντούσγου και τον σοβαρό τραυματισμό του αριστερού του ποδιού, αποφάσισε να δώσει δημιουργική διέξοδο στην ταραχή της συγγραφέοντας σενάρια που θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση για το ενδεχόμενο γύρισμα μιας επικής (και αναληθικής άμα) ταινίας με κεντρικό ήρωα τον ταλαό πρόεδρο. Εμφανώς επηρεασμένοι από την διεθνή επιτυχία της ταινίας «**Ο Κυνόδοντας**» του Λάνθιμου, σκεφτήκαμε να της δώσουμε οιοιδήποτε ιατρικό τίτλο ονομάζοντάς την «**Ο Τένοντας**», ευελπιστώντας να την προωθήσουμε στο **Φεστιβάλ των... (στραβο) Κανών**. Αρχικώς, λαμβάνοντας υπόψη και την επαγγελματική ιδιότητα του άτυχου προέδρου και παραμένοντας στον χώρο της στοματικής κοιλότητας – στα χνάρια του Λάνθιμου, πάντα - (αλλάζοντας, ενδεχομένως, οδοντοστοιχία) σκεφτήκαμε να την ονομάσουμε «**Ο Τραπεζίτης**». Η ιδέα αυτή υπήρξε θνησιγενής διότι συνέπεσε με την περίοδο του... κουρέματος και έχασε de facto το 50% της δυναμικής της. Ωσαύτως, απερρίφθη η ιδέα του τίτλου «**Η Κουφόλα**» διότι, κατά τινος, παρέπεμπε κατευθείαν στη Βουλή και στο πολιτικό σύστημα, γεγονός που θα της έδινε πολιτική χροιά, αν και σαν σκέψη συνδεόταν μόνο με την «κατηραμένη» ράμπα και την ολισθηρότητά της.

Η 6η και η 7η Φεβρουαρίου ήταν οι δύο μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο (του ΔΕΣΜΟΥ). Στις 6 Φεβρουαρίου 2012, ημέρα Δευτέρα, έγινε η παρουσίαση του βιβλίου «1000+1 Στροφές στα Παιδικά Παιχνίδια» του Άκη Θεοδωρακόπουλου - παρουσία απάντων των σκληροπυρηνικών προέδρων του ΔΕΣΜΟΥ - και ήταν μια ευτυχισμένη μέρα, ενώ την επομένη (7/02/2012) ο πρόεδρος Ντούσγος επιστρέφοντας το βράδυ σπίτι του, υπό βροχή, είχε τη "φαινή" ιδέα να αφήσει την ομπρέλα του στην αποθήκη και κατευθυνόμενος προς τα εκεί γλίστρησε στη ράμπα του γκαράζ. Κατά την πτώση του εκόπη ο τένοντας του αριστερού ποδιού του, λίγο πιο πάνω από το γόνατο (εφεξής καλούμενος «Ντούσγειος Τένων»). Η ημέρα αυτή έχει καταχωριστεί στο επίσημο βιβλίο συμβάντων του ΔΕΣΜΟΥ ως «αποφράς». Η συμπάρασταση του ΔΕΣΜΟΥ υπήρξε άμεση και συνεχής, ενώ το γεγονός καθεαυτό, παρά το άλγος που εμπειρείχε, αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για καλλιτεχνική δημιουργία αναληθικής φύσεως... παν-ΔΕΣΜΙΩΣ.

Πρώτος ξεκίνησε το ποιείν ο **Άκης Θεοδωρακόπουλος** με τα έμμετρα «**Ατύχημα**» (9/02/2012) και «**Γενέθλια 2012**» (19/02/2012), συνέχισε δε ο Μάκης Πασσίσης με την «**Ντουσιγάδα**» (25/02/2012). Σε... επική "κόντρα" (τα εν...Άστει Διονύσια) ο **Άκης** γράφει το «**Ντουρμ - Ντουσιγάδα**» (6/03/2012) και ο **Μάκης** κλείνει με το «**Προς Θεό...κριτον**». Εν μέσω τσοούτων... στιχοπλοκιών ο **Θανάσης Μπίκος** παρεμβάλλει ειδικαστικώς τα σχόλιά του με δέκα επτά σκίτσα του. Έμμετρο σχόλιο επί της «Ντουσιγάδας» έκανε ο **Κώστας Κασαπάκης** (Κρασούλης) ο Κρης. Το ανά χείρας έντυπο αποτελεί την πρώτη... εκδοτική προσπάθεια του «**ΔΕΣ-ΜΟΥ**» και φτιάχτηκε για να χαριστεί ως δώρο στον συμπότη πρόεδρο Ντούσυγο και να λειτουργήσει σαν «εγκόλπιο» κατά της... βασκανίας για όλη την Επιτροπή Σοφών, μέχρις ότου οργανωθεί ο κλήρος της Μπικοκρατούσας. Για μεταγενέστερο χρόνο σχεδιάζεται έκδοση των «**Απάντων Ιωάννη Κασιούρα**», άμποτε ο γλυκύτατος πρόεδρος ολοκληρώσει το κεφάλαιο «**Μαζί τα Φάγαμε**». Η δημιουργική ομάδα του περιεχομένου του εντύπου φέρει τον διακριτικό τίτλο «**Οι Τρεις Τενοντοφύλακες**» και την απαρτίζουν οι: **Επικονιάν** (Θανάσης), **Άνθος** (Άκης) και **Χάραμις** (Μάκης). Φυσικά υπάρχει και ο... **Πορθάκης** (Κασαπάκης). Τη σελιδοποίηση και την καλλιτεχνική επιμέλεια της έκδοσης είχε ο **Άρης Μπίκος**. Επιμέλεια εξωφύλλου: **Θανάσης Μπίκος**.

- Σκίτσο για μύστες!

- Αν γινότανε,
δεν θα εγράφετο το έπος!

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Δεν ξέρω αν το αίτιο
ήταν η ομπρέλα,
ή την ματιά σου τράβηξε
περαστική κοπέλα.

Αν ήσουν μεγαλύτερος
τον νου θα 'χα αλλού πάει
«Ο γέρος από πέσιμο
ή χέ...μο θα πάει».

Οι μύες ζοριστήκανε,
οι τένοντες τραβάνε,
θα κάνεις ένα ρεκτιφιέ
κι όλα καλά θα πάνε.

Αφήνω κι ένα θετικό
που η τούμπα θα σ' αφήσει:
Τι θα ντυθείς τσ' Απόκριες
δεν θα σ' απασχολήσει.

Στις πατερίτσες θ' ακουμπάς
τη βόλτα σου να κάνεις
τέλειο Σακάτη-Μασκαρά
έτσι θα παριστάνεις.

Όμως, Γιώργο μου, γρήγορα
πάλι θα αναλάβεις
να τρέξεις στους Ολυμπιακούς
σίγουρα θα προλάβεις.

Ακης Θεοδωρακόπουλος 09-02-2012

ΓΕΝΕΘΛΙΑ 2012

Γιωργάκη να ζήσης
και χρόνια πολλά
και ράμπες αν βλέπεις
να φεύγεις μακριά.

Μπαλέτο αν δεν πήγες
σε χρόνια μικρά
σπαγγάτο να μάθεις
είν' τώρα αργά.

Βρεγμένη ομπρέλλα
και κακοτυχιά
στου χειρουργού σε στείλαν
Γιώργο την αγκαλιά.

Και αντί να γιορτάζεις
με χορό και ποτά
εις την κλίνη σου κείσαι
Φλεβαριού δεκαεννιά.

Μα αν η απρόσμενη
σε εξόρισε τούμπα
θα γλυκάνει τον πόνο
η συντρόφισσα Λιούμπα.

Θα σου κάνει όπως πρέπει
τας δεούσας ασκήσεις
και τα μέλη σου όλα
για χαρά θα εξασκήσεις.

Ακης Θεοδωρακόπουλος 19-02-2012

Τροποποίηση συμβόλων

ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ

Μετά την παρουσίαση
του έπους των παιγνίων,
κατέστη όλος ο ΔΕΣΜΟΣ
ομάδα... μειρακίων.

Μπερλίνα η Μπικάδελφος
κι η Σίσσυ με σχοινάκι,
κρυπτίνδα δε ο Αχιλλεύς
παρέα με τον Άκη.

«Περνά περνά η μέλισσα»
ο Μπίκος με τον Σπύρο
κι ο Μάκης την τυφλόμουγα,
χωρίς να βάλουν κλήρο.

Στροφών χιλίων κι άλλης μιας
το μέλος ως ευράνθη
«Θέλω να γίνω πάλι παις»
ο Ντούσγος απεφάνθη!

Βεβαίως δεν θα έπαιζε
ο παις... τσιγκολελέτα,
εκτός κι αν, ο μη γένοιτο.
γεννιότανε... φλωρέτα.

Ο παις, λοιπόν, νοστάλησε
να παίξει με πατίνι,
αν κι η ζωή μας προς εκεί,
βουλήσει άλλων τείνει!

Μα που να εύρει ρουλεμάν
να φτιάξει το πατίνι
και, ως σοφός, με... σκέιτ-μπορντ
τον γόρδιό του λύνει.

Με σκέιτινγκ διέσχιζε
την Κασομούλη πλέον,
τον θαυμασμό ελκύοντας
απάντων των θηλέων.

Όμως, αλί και τρισαλί,
απ' την Μπικοκρατούσα
γκόλφι δεν είχε πάνω του
κι η χάρη της... απούσα!

Η μοίρα δεν του έστερξε
να μην τον πιάσει μάτι
κι ως εβασκάνθη έπεσε
των Ντουςγιδών το... άτι.

Σωριάστηκε και βρόντηξαν
ο Όλυμπος κι η Όσσα
στο Νέο Κόσμο σείστηκαν
τετράγωνα καμπόσα.

Και όντας σε κατάσταση
ο παις πεπτωκυία
σκεφτόταν πώς εγένετο,
τοιαύτη... μαλθακία!

Πώς γίνεται ένας σοφός
και μάλιστα ΔΕΣΜΩΤΗΣ
να πέφτει τόσο... χαμηλά,
ρωτά η... ανθρωπότης!

Τα νέα ως τον Όλυμπο
με φτερωτό... πατίνι
τα πήγε ο ίδιος ο Ερμής
με έκδηλη οδύνη.

Ο Κασομολόκουρος

Το φτερωτό... πατίνι.

Ήτανε βράδυ κι οι θεοί
εν σώματι δειπνούσαν
κουτσόπιναν, χαμούρευαν
και ψιλοτραγουδούσαν!

«Τι νέα από το Κλεινόν;»
ερώτησεν ο Δίας
«...μόνο δεν θέλω ούτε κιχ
περί χρεωκοπίας!»

«Βαρέθηκα τα "ωχ" και "βαχ"
κι εκείνα τα... "ουάου"!
Με τέτοιο επιφώνημα
ας πάνε στο... Νταχάου!»

«Σαν πήραν με μετεγγραφή
οι Έλληνες τον... Μέσι,
τους είπα πως ο βούρδουλας
εκ χριστιανών θα πέσει!»

«Εκείνοι με κατέγραψαν
εν αχαμναίς διφθέραις
και δεν θυμάμαι έκτοτε
να είδαν άσπρες μέρες!»

«Διέγραψαν τον Πλάτωνα
και τον Αριστοτέλη
και, φευ, εκλέγοντας ταγούς
εσήφιζαν... Νταβέλη!»

«Δεν θέλω... κιχ περί αυτών,
μηδέ περί Τευτόνων,
περί Κελτών ή Γαλατών
Αγγλίδων και Σαξώνων.»

«Πατέρα, για τον... Άδωνι
για μια μέρα θα σου είπω,
αλλά δεν είναι της στιγμής
γι' αυτό τον παραλείπω.»

«Περί του νόθου ομιλείς
που κάνει τον Αρχαίον;
Φέρε τον κι έχω σάτυρον
χαρμάνη στο Παγγαίον!»

«Παπαί, πατέρα των θεών
και των ενδόξων κούρων,
μόλις πριν λίγο κτύπησεν
η γλαυξ των... δεσμοκούρων!»

«Φαντάζομαι δεν εννοείς
τον... γυιο του Τειρεσία
που περπατά κι οδοιπορεί
θαρρώ κατ' εικασία;»

«Γι' αυτόν δεν θα 'ναι είδηση,
Υψινεφή, αν... πέσει,
αλλά εάν εν τη σπή
το σκωρ του αποθέσει!»

«Ψυχοπομπό σε διόρισα
και όχι... ψυχοβγάλη!
Ερμή, πες τα καθέκαστα
αλλιώς τη γλώσσα βγάλη!

«Εντάξει, **Εκατόμβαιε**
και **Νεφεληγερέτη**,
ετρώθη ο Ντούσγος σήμερα
αυτό είν' το σεκέτι!»

«Μιλάς για τον Ντουςγόκουρο,
που έχει το Μητρώον
και ξεύρει τα γενέθλια
θνητών τε και ηρώων;»

«Ακόμα κι ο Ησίοδος
δεν φτούραγε μπροστά του
και των νυμφών τη γέννηση
τη γράφει στα χαρτιά του!»

«Ρε, χάθηκε μια είδηση
της προκοπής να φέρεις
έπεσε, πες, ο Πάγκαλος
ή ... ο Καρατζαφέρης!»

«**Πατέρα**, αυτοί δεν πέφτουνε
γιατί τους συγκρατούνε
οι κόλακες κι οι χαμερπείς
που γύρω τους ανθούνε.»

«Θεό της τύχης σ' έκανα
και βγήκες... Μητσοτάκης!
Όταν σου πάρουν τα... ΕΛΤΑ
να δω τι τύχη θα'χεις!»

«**Εκείνη η ευρύπρωκτος
η Λάχεσις πού ήταν;**»
«Κοπίασε βοηθήσασα
τον Σπύρον εις την πίταν!»

«**Θεούς μωρέ σας γέννησα
και όχι... δεκατζήδες,
γι' αυτό και σας ξεπέρασαν
οι άγιοι-σκιτζήδες!**»

«**Μια αρμαθιά σας όρισα
σοφούς να τους φυλάτε
κι εσείς απ' την Βαρβάκειο
μήτε για ψώνια πάτε...**»

Το στόμα είχε ο Ερμής
ερμητικά κλεισμένο
ως έβλεπε τον **Δρύμνιο**
εξόχως φουρκισμένο.

Πέταξε δέκα κεραυνούς,
μαινόμενος ο Δίας,
μα κάναν "τσαφ" και σβύσανε
πιο κει της Πιερίας.»

Ταραχή στα μέσα

«Ρε πού τους βρήκες, 'Ηφαιστε;»
«Χύμα στο... LIDL, ληγμένους!»
«Χωλέ, σαν πήρες σύνταξη
μας έχεις... γεγραμμένους!»

«Τίποτα πια στον Όλυμπο,
μηδέ στη γη δουλεύει
στον κόσμο μία σταθερά:
ο Φώλας ταξιδεύει!»

«Με λένε **Γυναικοφιλή**,
με ξέρουν κι ως **Ηραίο**,
μα μην ξεχνάς, Κερδώε μου,
με λένε κι... **Αγοραίο!**»

«Όπερ σημαίνει, έρμε μου,
το γίνεσθαι γνωρίζω
δουλειά της 'Ηρας ήτανε
το πέσιμο, νομίζω.»

«Καυχάται η Ειλείθια
πως παραμένει νέα
και χύμα τα ψιμύθια
ωνείται σ' αμφορέα!»

Θλίψις Διός

«Γνωρίζω πως παράγγειλε
στο Ντούσγο μία μέρα
τα 'Ηρεια γενέθλια
να σβήσει απ' τη διφθέρα.»

«Κι ο παις της είπε "Ανασσα,
δεν κέκτημαι διφθέρα,
τα πάντα καταγράφονται
στης μνήμης μου τη σφαίρα."»

«Μήπως ο Κούρος κτύπησε,
Ερμή, στο... υπερών
κι απώλεσε των εορτών
το ευγενές μητρών;»

«Όχι, πατέρα, ευτυχώς,
δεν χτύπησε στην κάρα
γλιστρώντας όμως έκανε
το πόδι του μαντάρα.»

«Ο τένων του αριστερού
εκόπη σαν... κασέρι
και μόνο ο Ασκληπιός
μπορεί να συνεφέρει.»

«Τα πόδια, παι, μαντάρονται
με ήλους, με πριτσίνια,
με γύψους, με... γυαλόχαρτα
και γίνονται λουστρίνια.»

«Αλλά για πες μου ύστερα
ποιά ήταν η πορεία,
ο πεπτωκώς τι έπραξε,
με τρώει η απορία.»

«Από την τσέπη έβγαλε
μικρό τινά... πλακούντα
και να ζητά βοήθεια,
τον άκουσα, βογκούντα.»

Ο Ήφαιστος που άκουγε
αμόλησε τη σπόντα:
**«Λέγεται και τηλέφωνο
με ους, φωνή κι οδόντα!»**

«Το πως καλείται αγνωώ»
είπε ο Μεταπράτης
«...και ξέρω δυο που το μισούν:
Ο Μπίκος κι ο Σωκράτης!»

Ο Δίας εχολώθηκε:
**«Ρε... γκατζετάκια, σκάσε!
Ο Μπίκος πήρε αί-παντ
και τ' αχαμνά μου πιάσε!»**

«Εσύ συνέχισε, Ερμή...
πταίω εγώ ο άναξ
που ένεκεν Ασκληπιού
του έδωσα κι... εφάπαξ!»

«Δεν φτάνει που με έκανες
χωλό και στραβοπόδη,
αλλά ξεχνάς πως δούλευα
μία ζωή σαν... βόδι!»

«..."φτιάξε κουτσέ δυο κεραυνούς,
κάνε μια πανοπλία"...
ο Ήφαιστος στον άκμονα
κι εσείς στην ευωχία!»

«Μία οι Μούσες από δω,
μια παρακεί ο Απόλλων,
επλάκωσαν οι βάρβαροι
και πέταξε ο... Σόλων!»

«Και στα καπάκια μ' έβγαλες,
Ιδαίε, απ' τα... βαρέα
πελάζεις πια με κόλακες
για να περνάς ωραία!»

«Αν είχαν δέκα Ήφαιστους
αντί για... φραπετζήδες
οι ταλαοί απτέρυγες
θα ήταν... παραλήδες!»

«Ρε Γανυμήδη κέρνα τον
δυο κώνεια... σφηνάκι
και μια σαγκρία με λωτούς
να μη γινώ τσακμάκι.»

«**Κεραύνιε**», έφα Ερμής
«ή θα σου πω τα ρέστα
ή πάρε τον Απόλλωνα
κι απ' το μαντείο βρές τα!»

«Παιδί μου, έχεις δίκαιο,
ορκίζομαι στην Στύγα,
πες μου του Ντούσγου τα δεινά
που είθε να 'ναι λίγα.»

«Πού είχα μείνει, **Αγλαέ;**»
«...ο παις ήτο πεσμένος»
«Ευχαριστώ, παρά το σοκ
ουκ ήτο... κεχεσμένος!»

**«Το γένος γαρ των Ντουσιγιδών
εκ των ενδοξοτέρων...»
με στόμφο παρατήρησε
ο άναξ των αιθέρων.**

«Ο κούρος ην ακίνητος
με γόνυ κεκαμμένο,
ωσάν λιοντάρι ανήμερο
σε δόκανο πιασμένο!»

«Οι γείτονες τον σήκωσαν
πριν έλθουν οι... Δρυίδες
κι επέλεξε το «ΛΑΪΚΟ»
για να του βάλλουν... βίδες.»

**«Εποίοουν την εγχείρηση
ατάκα κι επί τόπου
ή μήπως την ανέβαλαν
λόγω στιγμής... ατόπου;»**

«Το βρήκες, **Δωδωναίε** μου,
υπήρχε... απεργία,
η επομένη Σάββατο
και Κυριακή... αργία!»

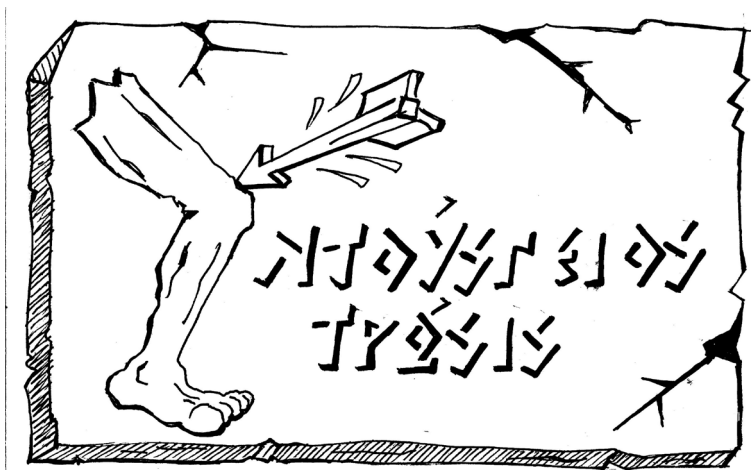
**«Ωω, που να πάρει ο Κέρβερος!
Την κάναν τη Δευτέρα;»
«Ουχί, καθότι... ιερά
ως... τσαγκαρο-δευτέρα!»**

**«Να το τολμήσω και να πω
πως έγινε την... ΤΡΙΤΗ;»
«Το ΒΡΗΚΑΤΕ! Κερδίσατε
μια νύχτα μ'... Αμφιτρίτη!»**

«Οι ταλαοί γλαυκόκουροι
στη γαία μαρτυράνε,
συστήματα και κρίματα
επάνω τους ξεσπάνε.»

**«Κι εμείς εδώ τί κάνουμε;
Μήπως κολλάμε μπρίκια;
Φωνάξτε τον Ασκληπιό
ν' αφήσει τ' αραλίκια!»**

«**Παντόπτα**, ο Ασκληπιός
δουλεύει στο... Ε.Σ.Υ.,
και μόνο οι... κατέχοντες
πελάτες του εισί.»

Αναθηματική θεματική πλαξ

**«Αλίμονο, κι ο Ασκληπιός
εστί "φακέλλων" δέκτης;
Εμένα μου το έπαιζε
της επιστήμης ρέκτης!»**

«**Καθάρισε**, εν λειτουργοίς
οι άμωμοι σπανίζουν
και αν τους πεις επίορκους
τα ρούχα τους ξεσκίζουν!»

**«Καλά, και οι ομνύοντες,
ειπείν, τω Ιπποκράτει;»**
«Αδάμαντες τω φαίνεσθαι
μα κλίνουν προς... αχάτη!»

«**Υέτιε**, πια, οι γιατροί
υπάγονται σε μένα...»
**«Φευ, τι μου λες, Κερδώνε μου,
τα έχω πια χαμένα!»**

«Μη χολοσκάς, **Ολύμπιε**,
άσ' το παιδί σε μένα·
θα βρω εγώ τις άκριες,
έχω χαρτιά κρυμμένα.»

«Κοτζάμ θεός να μην μπορώ
να κάνω πια ρουσφέτι!
Μονάχα οι πολιτικοί
φτουράνε στο κουρμπέτι;»

«Πάντως, πολύ το χαίρομαι
που συ θα το φροντίσεις
και ξέρω πως δεν στέκεσαι,
ως πάμπολλοι, στις ρήσεις.»

**«Παρ' όλα αυτά θα ήθελα
κάτι κι εγώ να κάνω...
Να στείλουμε τον... Ηρακλή
να τον σηκώνει πάνω!»**

«Τι να του κάνει ο Ηρακλής!
Έχει τον... Βουλγαράκη,
τον Αχιλλέα, τον ΔΕΣΜΟ,
τον Μπίκο και τον Άκη!»

«Ηρακλειδείς οι φίλοι του
κι οι γείτονες ομοίως
και εν αγάπη την... ειρκτή
θα υποστεί κοσμίως...»

«Η αδελφή του κι ο γαμπρός
εν σώματι... απίκου,
στοργής καλούπι ένθεο
σαν της... Μαρίας Μπίκου.»

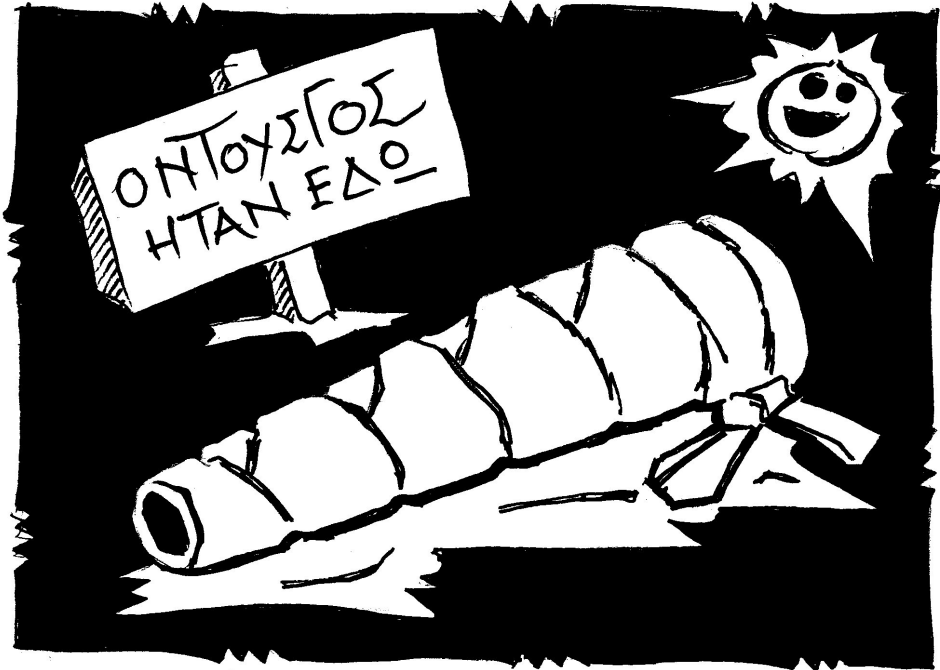
«Αχ φτερωτέ, όπως τα λες,
το ξέρεις, μ' ανεβάζεις!
Ρε Γανυμήδη, στέγνωσα,
λίγο κρασί δεν βάζεις;»

«Για Αχιλλέα έλεγες·
ο Μυρμιδών τί κάνει;
Πονά στην πτέρνα ο κλυτός
ή πλέον έχει γιάνει;»

«Συγχέεις τον της Θέτιδος
με τούτον της... Τασούλας!
Ο πρώτος εις την πτέρνα του
βάζει... παγοσακκούλας.»

«Ο δεύτερος εκ Μύτικα,
το πάλαι Αλυζίας,
ου χριαν έχει ιατρών,
πλην μιας λιθοτριψίας.»

«Νά'ναι καλά, Ερμή, κι οι δυο,
αλλά... ξεχνώ, παιδί μου·
ο Ντούσγος δεν χρειάζεται,
ως λες, τον Ηρακλή μου;»

Το παρασολι της συμφοράς

«...όμως σαν θα'ναι σπίτι του
δει δη θεραπαινίδων
τίλεις, Ερμή, να στείλουμε
μια δέσμη... νηρηίδων;

«Την Αμφιτρήτη, τη Δωτώ,
τη Θάλεια, τη Μελίτη,
την Ερατώ ή την Κυμώ...
κορίτσια από σπίτι!»

«Θα συμφωνούσα, **Φάτριε**,
αλλά εξ όσων οίδα,
θεραπαινίδα διάλεξε
και μάλιστα... συλφίδα!»

«Ερμή, συλφίδα εννοείς
αυτό που υποθέτω;
Πλαγγόνα δίμετρη, ξανθιά
και γενικώς... κουφέτο;»

«**Ξένιε**, ταύτα εννοώ,
αλλά κι ότ' είναι ξένη
υπερβορεία πιο παλιά
θα λέγαμε εν γένει.»

«Πιο πάνω απ' τον Εύξεινο,
εάν σου λέει κάτι...
Σκύθες, κατά Ηρόδοτο,
ψηλοί και κοτσανάτοι...»

«**Γενέτωρ**, κάτι γκόμενες...
τύφλα να έχει η Φρύνη!»
«Κερδώε, μίλα πιο σιγά,
αυτή η Ηρα στήνει...»

«**Καλά, ρε αρχικάπηλε,**
με τόσες νηρηίδες,
ορεστιάδες και θεές
εισάγουμε... συλφίδες;»

«Θυμάσαι που δεν άφηνες,
ω Ζευ, καμμιά ν' αγιάσει;
Τώρα ψηλά τον αμανέ
οι νύμφες έχουν πιάσει!»

«**Ωιμέ, πάει τον χάσαμε**
και τούτο τον πυλώνα!
Μας έφαγαν οι βόρειες
και αυτό τον προμαχώνα!

«Η πρόθεσή σου, **Φίλιε**,
τ' ομολογώ, σπουδαία,
μα έχασες το σήμερα
σε μονοπάτια Ιδαία.

«Ποια νηρηίς την σήμερα
θα καθαρίσει σπίτι,
που ζει με το ΤΗΛΕΡΑΜΑ
και τον ονειροκρίτη;»

«**Καλά, και τα κορίτσια μας**
τι κάνουν εκεί κάτω;»
«Όταν δεν κάνουν μανικιούρ,
πίνουν καφέ αφράτο!»

«Τώρα που σφίγγουν τα λουριά
μπορεί να το σκεφτούνε
κι αντί στις μύτες των ποδιών
στρωτά να περπατούνε...»

«Έχεις ταλέντο, άτιμε,
πάντα με φέρνεις τούμπα
και πώς καλείται η... συλφίς;»
«Καθώς μανθάνω, **Λιούμπα!**»

«**Λιούμπα;**» απόρησε ο Ζευς
«...ουκ εύηχον νομίζω,
τουλάχιστον στα καθ' ημάς
με κάτι τέτοια... βρίζω!»

Σημεία και τέρατα

«Μπερδεύεις τα αλβανικά με σλάβικα, **Βρονταίε!**
Luba: η τρύπα, αλβανιστί κι οι σκέψεις σου... χυδαίαι!»

«Το **Λιούμπα** όμως, **Κρόνιε**, σημαίνει ... "αγαπάν" κι ουχί ότι θα έκανε μετά... λουμπών ο Παν!»

«Ο Ντούσγος έτσι διάλεξε με Λιούμπα ν' αναρρώσει και ήταν μια επιλογή που θα τον δικαιώσει.»

«**Αν είναι έτσι... χαιρόμαι για την επιλογή του**· λέω να μπω σαν... υιετός μια μέρα στο τσαρδί του!»

«Τη Λιούμπα κι αν λιμπίστηκες καλό να την ξεχάσεις και κράτα πλέον ως Θεός και λίγες αποστάσεις!»

«Αχ στραβογέρασα, Ερμή, κι όσο περνά ο χρόνος, λέω μακάρι μια χασιιά να μ' είχε κάνει ο Κρόνος...»

«Αν δεν σε ήξερα, ω Ζευ, θα είχα πια βουρκώσει, αλλά γνωρίζω... δυο γλουτών η θέα θα σε στρώσει.»

«**Ως έσπερνα, Ερμάκο μου, στη μάνα σου την Μαία, το ένιωθα πως θα'βγαζε μπουμπούκι απ' τα σπουδαία!**»

**«Ο υψιπέτης λόγος σου
με πήγε στον αιθέρα·
αισθάνομαι σαν αετός
την... Καθαρά Δευτέρα!»**

«Αν είναι έτσι, **Υψινεφή,**
αφήνω την... καλούμπα·
ψηλά εσύ κι εγώ στη γη
με Ντούσγο και με Λιούμπα...»

Παρασκευή στις δέκα επτά
μηνός Φεβρουαρίου,
επέστρεψε στο σπίτι του
ο Ων της Βαρβακείου.

Στην κατοικία των Μουσών,
κοντά στην Κασομούλη,
ζοχάδες είχε ο Μορφεύς
και βάραγε... νταούλι.

Στην κλίνη του ο Μάρτυρας,
μ' ένα... κοντέρ στο νου του,
μέτραγε κάθε ζωντανό
εκείθεν του... πουλιού του!

Μέρες τινές αργότερα,
ως ήταν κουρασμένος
κοιμήθηκε όπως ο ΓΑΠ,
βαθέως, ο καημένος...

Σε ένα παραλήρημα
εφώναζε **«καααλούμπααα»**
και δίπλα του προσέτρεξε
ως άγγελος η Λιούμπα.

«Εμένα Γκιώργος φώναξε;»
ρωτάει η συλφίς·
**«...όχι ρε Λιούμπα, όνειρο,
πέσε να κοιμηθείς.»**

Στηρίχτηκε πάνω στο **πι,**
(εξ ου και... **Ντου ο Πί-ος**)
και σηκωθείς αισθάνθηκε
ωσάν τον Δία... θείος.

Τον βρήκαν οι Απόκριες
ντυμένο... «τραυματία»
ή από άλλη οπτική
«Ελλάς – Χρεοκοπία»!

Ο των παιγνίων ποιητής
το πέσιμο ξομπλιάζων
σημείωσε πως δυο τινά
τους... ώριμους ευνάζουν:

Το πρώτον μεν το πέσιμο,
δεύτερον δε, κι ουχ' ήττον,
το χέσιμο και (κατ' εμέ)
«Μνημόνιο» το... τρίτον!

Μάκης Πασσίσης 25/02/2012

.....

Χρόνια πολλά σου, Γιώργο
μου,
ταχιά να γίνει ντούρος
και να σταθείς αγέρωχος
ωσάν αρχαίος... κούρος!

Σχόλιο Κώστα Κασαπάκη (Κρασούλη)

Μπροστά σ' αυτό το χείμαρρο, το γόνυ ευσεβώς κλίνω,
και της δικής μου ποίησης την πένα κάτω αφήνω.

Πολύ ψηλά της ποίησης, μάς έβαλες τον πήχη
και όλοι οι ...ομότεχνοι θα χρειαστούμε τύχη.
ν' ανέβουμε στον Όλυμπο της τέχνης σου Πασσίση,
που οι θεοί απλόχερα σε έχουνε προικίσει.

Υ.Γ.

Αδυνατώ, καίτοι ...παχύς, να σε περάσω Μάκη,
ελπίδα μου να προκριθώ στη μάχη με τον Άκη.

Ε, ρε, γλέντια!

*Ντούσγειος θυρεός
(εκ του Dousgos George)
Φέρεται η παγκοσμίου φήμης φήρμα
Dolce & Gabbana εποφθαλμιά το λογότυπον!*

Η ΝΤΟΥΡΜ - ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ

Του εφταπολίτη Όμηρου
βαριά του ρθε ζαλάδα,
σαν άκουσε στο mail του
την Πασσισο-Ντουσγιάδα.

Μνηστήρες θα του το στείλαν,
αυτοί θα το χουν γράψει,
γιατί απ' την Οδύσεια,
τους είχε ξεμπροστιάσει.

Ας είν' καλά ο Ήφαιστος,
που στα εργαστηριά του,
Laptop του κανε ηχητικό
για τα γενέθλιά του.

Ότι οι άλλοι γράφουνε,
σ' ήχο το μετατρέπει,
και πλήρη ενημέρωση,
να χει του επιτρέπει.

Μεγάλες με τον Ήφαιστο,
έχουν τώρα φιλίες,
που με την κρίση τρέχουνε
συνέχεια στις πορείες.

Είν' η αναπηρία τους,
που τους έχει ενώσει,
τη σύνταξη γι ανάπηρους,
την έχουν πετσοκόψει.

Αλλά ακόμα του Όμηρου,
το εισόδημα κρατάει,
αφού η Ιλιάδα του,
αντίτυπα πουλάει.

Του πε όμως ο εκδότης του,
πως τώρα με την κρίση,
στην ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ στράφηκε,
ο κόσμος, του Πασσίση.

Είναι πιο φρέσκια κι ομιλεί
περί πολλών πραγμάτων,
περί κλεισιάς και λαμογιάς,
και περί ατυχημάτων.

Η Ιλιάδα τώρα πιά
στο ράφι έχει μείνει,
κι η Ντουσγιάδα απ' το κοινό
ανάρπαστη έχει γίνει.

«Τον Δία, το ταχύτερο,
θα πάω να συναντήσω,
στην πρόταση που μου χε πει
πρέπει να συμφωνήσω.»

«Δία, που τις φτερούγες σου
σ' όλη τη γη απλώνεις,
κι όμορφη κόρη άμα δεις
αμέσως κουτουπώνεις.»

«Και συ, Ήρα, που η κόμη σου
δέντρο Πλατάνου μοιάζει,
απ' τα πολλά τα κέρατα
που ο άντρας σου σου βάζει,»

«...ακούστε με, τι έπαθα
ο δίσμοιρος εφέτος,
και πέσανε οι πωλήσεις μου
στα έπη μου καθέτως.»

«Αφ' ότου εξεδόθηκε
η Πασσισο-Ντουσιγιάδα,
τα έπη μου βαλτώσανε,
Οδύσσεια, Ιλιάδα.»

«Την πρόταση που 'χα αρνηθεί
για να συνεργαστούμε,
τώρα την αποδέχομαι,
μπορούμε να τα βρούμε.»

«Μου' χες ζητήσει τα μισά
κέρδη να μου κρατήσεις,
ώστε την Ιλιάδα μου
να μου την προωθήσεις.»

«Και τότε είχα αρνηθεί
την πρόταση εκείνη,
όλο το κέρδος ήθελα
στην τσέπη μου να μείνει.»

«Συνεργασία σου ζητώ,
και να με συγχωρήσεις
συ Δία, μόνο, το έπος μου,
μπορείς να προωθήσεις.»

«Μα Ζευ, καθόλου δεν μ' ακούς,
τόση ώρα που μιλάω;»
«Μια κοπελιά στον ποταμό
λούζεται και κοιτάω.»

«Συνθλίβομαι οικονομικά,
τα ποιήματά μου τρίζουν,
το δράμα, οι αγωνίες μου,
εσένα δεν σ' αγγίζουν;»

«Παράτα με, στραβούλιακα,
που θα σε λογαριάσω
και το μανούλι το γυμνό,
για χάρη σου θα χάσω.»

«Δέντρο θα μεταμορφωθώ,
που τα κλαριά θ' απλώσει,
μόλις η κόρη θα πλυθεί
στη σκιά μου θα ξαπλώσει.»

«Κι όταν θα γλυκοκοιμηθεί,
πάνω της θα ορμήξω,
πριν καταλάβει τι έγινε,
θα της τότε σφυρίξω.»

«Ο νους σου, βρε πορνόθεε,
πάντοτε εκεί στέκει;
Ορθώς οι σοφοί λέγουσιν:
"Αιδόιον τας ναύς έλκει."»

Ξάφνου ο Δίας χάνεται,
ενώ η 'Ηρα μουτρώνει,
καθώς ήδη στην κόμη της,
νέον κέρας φυτρώνει.

Πέρασε ένα δίωρο,
σύννεφο εσηκώθη,
και πάλι ο Δίας, ως Θεός,
μπροστά τους φανερώθη.

«'Ηρα μου, κι αν σε απατώ,
για σε η καρδιά μου σφύζει.
Τι φταίω εγώ που αν δω...κοκό,
το μάτι μου γυαλίζει;»

«Κι εσύ Όμηρε, μ' έπρηξες
με τα προβλήματα σου!
Όταν σου 'κανα πρόταση,
ας είχες τα μυαλά σου.»

«Φύγε, πήγαινε σπίτι σου,
άλλο μη με ζαλίζεις...
Τόση ώρα με τα έπη σου,
τα αχαμνά μου πρήζεις.

Το τέλος του έπους...

«Δία τρανέ, δεν θέλησες
τον πόνο μου να νοιώσεις,
να ξέρεις, όμως, πως πολύ,
γι' αυτό θα μετανοιώσεις.»

«Στην "ΕΡΩΤΟΔΙΑΔΑ" σου,
νέο έπος που θ' αρχίσω,
τις τόσες σου βρωμοδουλειές
στον κόσμο θα γνωρίσω.»

«Όλες οι πόλεις και χωριά,
σ' Ανατολή και Δύση,
από δικά σου μπάσταρδα,
έχουνε πλημμυρίσει.»

Έξω φρενών ο Όμηρος,
την κορυφή θ' αφήσει,
το μονοπάτι έπιασε
για να κατηφορίσει.

«Τον Ντούσγο τον Γεώργιο
πρέπει να συναντήσω,
δημοφιλής που έγινε
να τον αξιοποιήσω.»

«Του Μάκη το σενάριο,
θα 'χω για οδηγό μου,
σίγουρα ο Γιώργος θα δεχτεί
τότε το σχεδιά μου.»

Τον Πήγασο ειδοποίησε,
που γρήγορα πετάει,
στον Νέο Κόσμο, Ντουρμ εφτά,
σε λίγο θα τον πάει.

«Έχω για σένα πρόταση
που θα σε ωφελήσει
και Πολυβούτη στο Κλεινόν,
Άστυ θα καταστήσει.»

«Τον πόδα σου τον δεξιόν,
που δεν έχεις χτυπήσει,
ένα καινούργιο ατύχημα
να σου τον τραυματίσει.»

«Όσο για την ανάρρωση,
φόβος να μην σε πιάνει,
ο Ασκληπιός είν' κολλητός,
ταχέως θα σε ιάνει.»

«Εγώ το νέο δράμα σου,
σ' έπος θα ιστορήσω,
κι από την νέα συγγραφή
θα τα οικονομήσω.»

«Διότι η Ιλιάδα μου,
τώρα έχει πια σκουριάσει,
κι ούτε δούλος ή μέτοικος
θέλει να την διαβάσει.»

«Ο τίτλος του ποιήματος,
θα είναι: "ΝΤΟΥΡΜ – ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ"
και θα ιστορεί, στην Ντουρμ Επτά,
μια μέρα αποφράδα.»

«Μισό μερίδιο των κερδών,
Γιώργο, σε σε θα μείνει,
αρκεί λίγο το πόδι σου,
σακάτικο να γίνει.»

«Άλλωστε, απ' τ' ατύχημα,
πάλι αν δεν περπατήσεις,
σύνταξη αναπηρική,
τότε θα εξασφαλίσεις.»

«Σύνταξη απ' την τράπεζα,
κι απ' την αναπηρία,
σακάτης μεν, μα πλούσιος,
θα 'σαι στην κοινωνία.»

«Όμηρε, πως κατάντησες,
των ποιητών Πατέρα,
και, φευ, τώρα εξελίχθηκες,
σε μια μεγάλη λέρα!»

«Ούτε μ' αυτό το έκτρωμα,
που λες, την "ΝΤΟΥΡΜ – ΝΤΟΥΣΓΑΔΑ",
μπορείς να συναγωνιστείς
του Μάκη την ικμάδα.»

«Σταμάτα πια τις ίντριγκες
πιο κάτω μην κυλήσεις,
τις πόλεις που σε γέννησαν,
άλλο μην ξεφτίλῃσεις.»

«Θα κάνω πως δεν άκουσα,
αυτά που μου προτείνεις,
στα σύγκαλά σου γύρισε,
στο ύψος σου να μείνεις.»

«Πριν στιχοπλόκος ήσουνα,
κι έγινες δολοπλόκος,
και τρίζει επικίνδυνα,
της αίγλης σου ο θώκος.»

«Τώρα μην βγάλεις τσιμουδιά,
να μην ακούσω λέξη,
γιατί στον Δία θα τα πω,
να 'ρθεί να σε μαζέψει.»

«Και τον Πασσίση, γρήγορα,
να πάρεις να μιλήσεις,
και για την ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ του
να τον ευχαριστήσεις.»

«...που ύστερα απ' ολόκληρη,
μιά τρισεκατομμύρια,
εν τρίτον έπος γράφτηκε,
με... "υψηλή" αξία!»

ΠΡΟΣ ΘΕΟ...ΚΡΙΤΟΝ

Θεόκριτε, σ' ευχαριστώ
που εν τοις ειδυλλίοις,
προσήνεγκές μοι εύσημα
και δη εν... τσουβαλίοις.

Βεβαίως, με τον... Όμηρο
κοινό έχω στοιχείο...
ότι κι οι δυο δεν πήραμε
στην όραση... πτυχίο!

Τον Όμηρο επροίκισαν
οι Μούσες με το φάος,
ενώ σε μένα ως φερνή
κουβάλησαν το... χάος.

Δεν μέμφομαι τις μοίρες μου
αφού πλέον στο... φως
κολλά... αχρεωστήτως
ντροπής λογαριασμός!

Κινώντας απ' τον Όμηρο,
φρακάραμε στον... Κάφκα:
"παρέα φίλων πίνουσα"
πια θεωρείται... **γιάφκα!**

Χιλιετίες δυόμισι
μετά τον Περικλέα
μας κυβερνούνε **λήσταρχοι**
με... περικεφαλαία!

Όλη η χορεία των ληστών,
των χρόνων του Θησέα,
σε σύγκριση με την Βουλή
ήταν... μικρομεσαία!

Ο Βάγκον Μπένι θα 'τανε
καλός... **Πιτυοκάμπτης**
κι ο άχρηστος ο Τζέφρεϊ
βοηθός... οσφυοκάμπτης.

Ο Θόδωρας υπέρτερος
κι από τον **Περιφήτη**
θα είχε παρανόμι του
εκείνο του «**κοπρίτη**»!

Θα θέλατε να μάθετε
ποιος κάνει για **Προκρούστης;**
Η σπείρα των κομματαρχών
και ο ρυπαίνων ρους της!

Αυτά που λές, Θεόκριτε,
ο **έγκλειστος** της... Ντουρμ
ολημερίς στοχάζεται
και τον πλακώνει... στουρμ.

Μας πήρε και μας σήκωσε
η... παλιοκοινωνία
και για ν' αντέξεις το κακό
ζητάς μια... ζιβανία.

Ο... τρίπους!

Θα έδει να προσέχουμε
τα... αποθεματά μας,
μην πέσουν και χαλάσουμε
τα... ισοτόνικά μας!

Γι' αυτό κι ο Ντούσγος πάντοτε
διατηρεί μια κάβα
με όλα τ' "αγχολυτικά"
και ζιβανία... λάβα.

Ζιβανιακός προμηθευτής
ο Σπύρος Φλουρινιώτης
που φέρνει... αγιάσματα
κατηγορίας πρώτης.

Μια Κυριακή απόγευμα,
επί ... Λιουμποκρατίας,
εις επισκέπτης ζήτησε
μια δόση ζιβανίας.

Μια συνιστώσα ήτανε
του λίθινου ΠΑΣΟΚ,
νομίζω του... ελάσσονος
με άρωμα... μπαρόκ.

Μετά το ΠΑΚ, ως...τετρα-ΠΑΚ,
δεν πίνουνν ό,τι κι ό,τι...
Φροντίζουν τη γαστέρα τους
κι ευλόγως το συκώτι.

«Ρε Λιούμπα πού την έβαλες
την έρμη ζιβανία;»
«Γκιόργκος ντεν κζέρω τι μιλά,
εγκώ απ' Ουκρανία!»

Η Λιούμπα παραπάταγε
κι ήθελε πέντε... «Πι»
για να σταθεί στα πόδια της
χωρίς καμιά... ροπή!

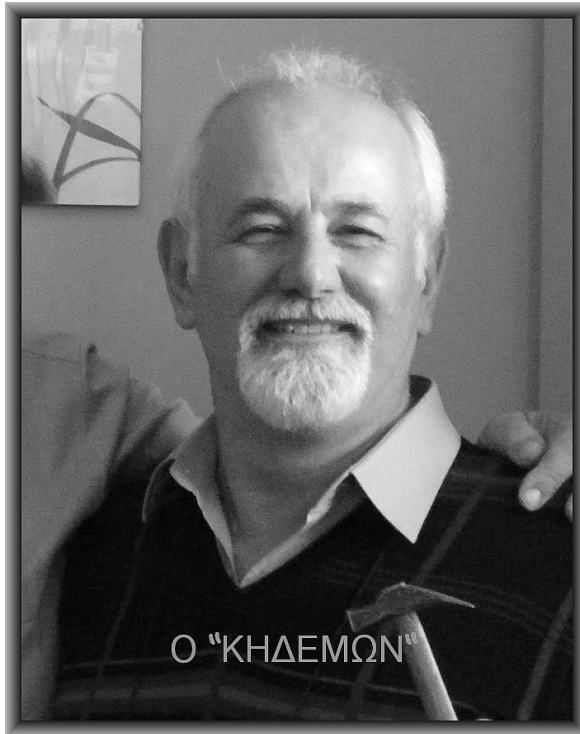
«Ρε, χθες εδώ την άφησα,
ολόκληρη μπουκάλα...»
«Εγκώ νομίζει έσπασε...
κυρ-Κώστας τέλει γκάλα;»

Αν η «συλφίς» ήτο μικρά
και ευειδής μια στάλα,
όχι ο Ελασσόνιος
δεν θα'λεγε στο γάλα!

Τη ζιβανία ρούφηξε
ως ύδωρ η «συλφίδα»
κι απ' το πρωί της Κυριακής
εγένετο ... σταφίδα!

Μετ' ου πολύ η ευτραφής
«συλφίς» εξηφανίσθη
και αντ' αυτής Ρουμάνια τις
στη Ντουρμ ενεφανίσθη.

Λαρίσα, κατά τας γραφάς,
Λαμία, κατ' Αψβούργα,
άμα δεν βγει κι αυτή καλή
θα φέρω μια με... μπούργκα!

*Καθ' ην στιγμήν οι τενοντοφύλακες ησυχολούντο με την συγγραφίην του έπους, ένας αλλά γίγας πρόεδρος ανέλαβεν και έφερεν εις αίσιον πέρας την πραγματικήν κηδεμονίαν του τρωθέντος προέδου. Σύμπασα η ολομέλεια των προέδρων τού αποδίδει τα εύσημα.
Ο ΔΕΣΜΟΣ κλίνει το γόνυ και αυτόν τούτον τον τένοντά του!*